

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Rycqvii Canonici Gandavensis, Civis Romani, De
Anno Secvlari Ivbileo Syntagma**

De Rycke, Josse

Antverpiae, 1624

Capvt XV. Tria Seculi Millesimi Quadringentesimi Ivbilea sub Bonifacio IX.
Nicolao V. & Sixto IV. Pontt. Maxx. acta. De Ivbilei Orthographiâ iterum, &
Numero XXV. nonnihl intermistum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64507)

CAPVT XV.

Tria Seculi Millesimi Quadringentesimi IUBILEA sub BONIFACIO IX. NICOLAIO V. & SIXTO IV. Pont. Maxx. acta. De IUBILEI Orthographiâ iterum, & Numero XXV. nonnihil intermissum.

BONIFACIUS IX. Pont. Max. qui ex decreto VRBANI VI. decessoris sui, IUBILEVM decennio antè, uti dixi, celebrauerat; idem quoque Seculo Nouo CIO. CCCC. more maiorum, solempni cærimoniâ, peregit. In quo frequentissimum piorum ex omni gente hominum confluxum Scriptores illius æui annotârunt. Gallicæ maximè gentis studia laudata, quam etsi Regium edictum, malignorum suggestu publicatum, domi subsistere compelleret, ingenti tamen numero, & in his illustres multi, & eximij, Romam aduenerunt. Mediolanensibus & Pragensibus uti intra moenia sua id agerent, ob legitimas causas, Pontificio Priuilegio concessum.

Subinde MARTINVS V. è familiâ COLVMNENSIVM insignis Pontifex, Annum Solempnem ∞. CCCC. XXXIII. iuxta præscriptum VRBANI celebrâsse fertur. Magnus mortalium numerus accurrit, tantaque rerum copia & tranquil-

BONIFACIUS IX.
iterum Anno
1400.

Onuph. ep.
Chron.
Blond. in Dec.
Aco. Silu. in
comp.
Anual. Eccl.
Ant.

MARTINVS V.
Anno 1423.

Onuph. in
Chron.
Giaccon. in
eius vita.

A. Naghmalma-
kerus de In-
bil. c. 5.

NICO-
LAUS V.
Anno 1450.

tranquillitas fuisse traditur, vt promissam illam diuinitus IOBELO Hebraico felicitatem adæquasse videri possit. Miror qui recens Annalium scriptor biennio post hoc Solemne factum putet, cum calculi ratio exigat, ab Anno xc. prioris seculi computando, vt in hunc annum incidat: eoque Anno in Chronico Romanorum Pontificum, ab Onuphrio edito, rectè annotetur. Falsi etiam quidam è mendoso eius Chronici exemplari qui xxxvi. Anni Iubileum ab VRBANO institutum, & à MARTINO peractum credunt.

Celebratior utroque isto Annus Secularis Quinquagesimus NICOLAI V. quo tanta multitudo in Urbem venit, quanta nunquam antea. FEDERICVS etiam CAESAR inaugurandus, cum Augustâ coniuge, & LADISLAO Pannoniæ Rege, eodem aduenisse fertur; nequid ad summam festiuitatem aut magnificentiam deesset. Quibus porro cærimoniis in Urbem recepti sint, quibusue inaugurati, in eo Libro fuse describitur quem *de Ritibus* R. E. Christophorus Marcellus LEONI x. Pont. dicauit. Qui auctor in Anni ratione cum Turfellino conuenit: Platina biennio post id factum mauult: qui & casum illum lacrymabilem describit, quò in ponte Vaticano è consternatione subitâ compressâ multitudine ducenti homines, cum iumentis aliquot, suffocati; multi etiam à lateribus pontis in flumen deiecti, periere. Eodem anno Pontifex BERNARDINVM SEBENSEM è Franciscanâ Familiâ Diuorum Factis adscripsit, vt in NICOLAI Epitaphio notatum habetur his verbis:

T. 1176

Tum BERNARDINO statuit sua sacra SE-
NENSI,

Sancta IVBILEI tempora dum celebrat.

In Platinæ exemplaribus sic vulgò habetur: sed
in exemplo eiusdē Epitaphij alio, quod à Iacobo
Villero I. C. accepi, IOBELAEI habebatur. quæ
ἰοβελαιος etsi Fl. Iosepho in Antiquitatibus, D.
Hieronymo in Epistolâ ad Galatas, Nauarro,
Riberæ, aliisque viris eruditissimis probetur;
vsus tamen (vt præmissi) Ecclesiæ alteram pro-
bavit, quòd res omnium rerum lætissima iubi-
lanti voce aptiùs significaretur. Neque etiam
adeò necessarium est vt deriuata vocabula pri-
migenij sui elementa sic incorrupta seruent, vt
non aliquid *εὐφωρίας* causâ interdum conce-
datur. Mira NICOLAI Principis diligentia in
viis Italiæ tutandis peregrinantium commodo,
mira pietas in Supplicationibus anno Sacro ob-
eundis, mira in annonâ curandâ sollicitudo ab
Historicis describitur: vt quantum Doctrinæ
laude, ac Doctorum virorum suscepto patroci-
nio, paucos sibi in summis Infulis pares habuit;
ita Pietate ac vitæ probitate non minùs com-
mendari, ac velut in exemplum proponi, me-
reatur.

Successit Solemne SIXTI IV. Pontificis
item egregij, xxv. pòst Anno, qui eius Seculi
LXXV. fuit, celebratum. Is decreto PAVLLI
II. Veneti primus obsecutus, Seculum Nouum
quinque præuertit quinquenniis. Meliùs Chri-
stianæ R. P. consuli arbitratus si PAVLLINÆ
iussioni obediretur, xxv. quoque Anno IVBILEO
redeunte; quòd vnus hominis ætas ter *Annus*
illum

SIXTUS IV.
Anno 1475.

Exv. de Pan.
et Rem.

Alb. 3. Orig.

diffentio.
Tornellus ad
ann. Mundi
544.

Macrobi. l.
2. cap. 22.

id.

illum *Felicem* attingere posset, in iuuentute nimirum, virili ætate, & senectute. Eam ergo Constitutionem ipse nouo Diplomate, quod Pontificio Iuri insertum legitur, sanctiùs confirmavit: quare multis visus hanc ipse consuetudinem induxisse potiùs, quàm nouo Edicto confirmasse. Quod verò ad Numerum attinet *Quinctum* & *Vigesimum* (nam *Numeros* in re sacrâ non parui faciendos D. testatur *Isidorus*; & quicquid perfectum esset *Numero constare* Pythagorici asseruerunt) is, inter cæteros, à *Mysteriorum Diuinorum* magnitudine multum dignitatis ac sanctitatis accepit. Non defuerunt enim qui xxv. die mensis *NISAN*, quem nobis *MARTIVM* esse arbitrantur, Mundi γενεσιν factam assererent: etsi alij *Æquinoctio Autumnali* eam potiùs attribuant: quorum disputationes huc adferre neque nostri instituti, neque otij est. Illud tamen obiter affirmem Naturam ipsam, occultâ quadam συμπροβίη, Vernam quasi originem testari, quòd ad diem vii. Kal. Aprileis Sol primùm diem longiorem nocte producat: quòd vigor plantis, fructicibus, arboribus, animantibus eo tempore redeat: quòd plurimæ nationes *Anni* inde Epocham quasi à temporum radice, desumere instituerunt. Eâ etiam die, quam diximus, Romani *exordium lætitiæ* siue *HILARIA* celebrabant, ob iucundam atque lætam rerum omnium παλιγγενεσίαν: cum, vt cecinit eximius Poëta, natali etiam Verno fauens.

Parturit almus ager, Zephyriq; tepentibus auris
Laxant arua sinus, superest tener omnibus humor.

Qui

Qui Mos ad Persas hodie transiisse videtur, apud quos festus dies Verno tempore celebratur, regali sanè pompâ, NEVRVZ ipsorum linguâ appellatus: quasi *νεκρογεν* diceres, aut *Novum Diem*. Eadem Martij die primum hominem è limo terræ creatum D. credidit Athanasius; atque ideò SALVATOREM nostrum CHRISTVM eâ die conceptum, XXV. Decembris natum, iterum XXV. Martij passum, eademque die, summo Mundi tempore, ad iudicandum humanum genus rediturum. De mense ergo Principe Anni Sacri, in ver incidente, meritò præceptum: *Mensis hic [NISAN] vobis principium mensum, primus erit in mensibus anni*. Nimirum quod diem illum dierum principem, cum pluribus Mysteriis aliis, in se contineret. Numerum certè XXV. Pythagorici, quòd Tetragonus esset, in pretio habuerunt, magnamque vim ad humanæ vitæ ætates distinguendas, animumque virtutibus ac religione imbuendum, habere censuerunt. Vnde Herodicus Philosophus, apud Censorinum, *veritas* quas Zenon XXX. Annorum spatio absoluerat, XXV. circumscripsit: *Orbe illo circumacto humanam Naturam à sementi ad sementem reuerti arbitratus*. Polycrates autem, nescio quis, Abrahamo Patriarchæ persuasum fuisse ait, idque Zoroastrem ab ipso didicisse, Quinquagesimo quoque anno Periodum Magnam peragi, siderumque omnium *ἀποκατάστασις*, & elementorum expurgationem hinc sequi: cuius rei fides auctori relicta sit. Meritò igitur in illum Numerum qui & humanæ vitæ commodus, ac Naturæ utilis, & Mysteriorum

Ferdin. Lopez
l. 2. Ker. nd. 6.

quest. 17. ad
Aniobum.

Exod. 12.

riorum magnitudine sacer atque perfectus esset, sapientissimi Pontifices SACRVM REMISSIO-
NIS ANNUM retulerunt: Sapientiam illam cæ-
lestem, cuius vices in terris gerunt, prouidè imi-
tati, quæ, sui ipsius testimonio, *omnia in Numero,*
& Pondere, & Mensurâ disposuit, & disposita
æquabili ac perpetuo tenore gubernat & regit.
Ut ad SIXTVM redeamus, is eo Anno, quem
dixi, SACRVM IVBILEVM frequentantibus Vr-
bem populis, ac FERDINANDO Neapolitano-
rum Rege eò aduentante, celebrauit. Illi Ponti-
fex, pietatis causâ, loca lautia in Palatio præ-
buit, annuumque censum, quem Romanæ Ec-
clesiæ pendebat, remisit. Eodem Anno, quòd
Deus Romanis Sacris faueret, ingentem cladem
Othomannico populo, à Stephano Moldaviæ
Duce, illatam, ex Annalibus Turcicis Leoncla-
uij Miræus noster in Chronico obseruauit.

Sap. 11.

Platina.
Horat. Turci.

C A P V T X V I

ALEXANDRI VI. CLEMENTIS VII.
IVLII III. GREGORII XIII. &
CLEMENTIS VIII. PONTIFF. An-
ni Seculares. *Quæ in iis memoratu digna
summatim expressa. Pulchra instantis
IUBILEI spes.*

ALEXAN-
DER VI.
Anno 1500.

Vnum ALEXANDRI VI.
Sacerdotium Anno Principe
CIO. IO. & Solemni IVBILEO
redeunte nobilitatum est. Quo
anno tantus vniuersarum gen-
tium